

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 14. júla 2022¹

Spojené veci C-439/20 P a C-441/20 P

Európska komisia
proti
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
a
Rada Európskej únie
proti
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd,
(C-441/20 P)

„Odvolanie – Dumping – Subvencie – Dovozy fotovoltaických modulov na báze kryštallického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky – Nariadenie (EÚ) 2016/1036 – Článok 8 ods. 1, 9 a 10 a článok 10 ods. 5 – Nariadenie (EÚ) 2016/1037 – Článok 13 ods. 1, 9 a 10 a článok 16 ods. 5 – Porušenie záväzku – Účinok odvolania prijatia záväzku – Vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 1238/2013 a 1239/2013 – Prípustnosť námietky nezákonnosti – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/2146 – Vyhlásenie neplatnosti faktúr súvisiacich so záväzkom“

1. Uplatňuje sa už uložené konečné antidumpingové a vyrovnávacie clo po tom, čo Komisia odvolá prijatie záväzkov z dôvodu ich porušenia vyvážajúcim výrobcom, ktorý sa týmto spôsobom zaviazal na dovoz zodpovedajúci porušeným záväzkom už od okamihu jeho uloženia, alebo sa uplatňuje len na dovoz uskutočnený po odvolaní záväzkov? Môže Komisia za týchto okolností vyhlásiť neplatnosť faktúr týkajúcich sa dovozu zodpovedajúcemu porušeným záväzkom a nariadiť vnútroštátnym orgánom, aby vybrali konečné clo za tento dovoz?

2. Vyššie uvedené otázky sú v podstate hlavné otázky, ktoré sa objavujú v týchto spojených veciach týkajúcich sa dvoch odvolaní, ktoré vo veci C-439/20 podala Európska komisia a vo veci C-441/20 P² Rada Európskej únie (ďalej spolu len „inštitúcie“), s cieľom dosiahnuť zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 8. júla 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisia (T-110/17, EU:T:2020:315, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený

¹ Jazyk prednesu: taliančina.

² Dve predmetné konania sa spojili rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 7. januára 2021.

súd vyhovel žalobe spoločnosti Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (ďalej len „Jiangsu“) o čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2016/2146³ (ďalej len „sporné nariadenie“), a to v časti, v ktorej sa jej toto nariadenie týkalo.

I. Právny rámec

3. Prijímanie antidumpingových opatrení Úniou sa ku dňu vydania sporného nariadenia riadilo nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie⁴ (ďalej len „základné antidumpingové nariadenie“).

4. V článku 8 tohto nariadenia, ktorý má názov „Záväzky“, ods. 1, 9 a 10 sa stanovovalo:

„1. Pokiaľ sa predbežne potvrdzujúcim zistením stanovila existencia dumpingu a ujmy, Komisia môže v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 15 ods. 2 prijať prijateľné dobrovoľné ponuky záväzkov predložené ktorýmkoľvek vývozcom na úpravu jeho cien alebo na ukončenie vývozov za dumpingové ceny, ak je presvedčená, že škodlivý účinok dumpingu sa týmto odstráni.

V takom prípade a za predpokladu, že takéto záväzky sú platné, sa predbežné clá uložené Komisiou v súlade s článkom 7 ods. 1 alebo konečné clá uložené v súlade s článkom 9 ods. 4 nevzťahujú na príslušné dovozy dotknutého výrobku vyrábaného spoločnosťami, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Komisie, ktorým sa prijímajú záväzky, v znení jeho neskorších zmien. ...

9. V prípade porušenia alebo odvolania záväzkov akoukoľvek stranou záväzku alebo v prípade odvolania prijatia záväzku Komisiou sa prijatie záväzku podľa vhodnosti odvolá rozhodnutím Komisie alebo nariadením Komisie a automaticky sa uplatňuje predbežné clo, ktoré Komisia uložila v súlade s článkom 7, alebo konečné clo, ktoré bolo uložené v súlade s článkom 9 ods. 4, za predpokladu, že dotknutý vývozca mal možnosť vyjadriť svoje pripomienky, okrem prípadov, v ktorých záväzok odvolal samotný vývozca. ...

10. V súlade s článkom 7 možno uložiť predbežné clo na základe najlepších dostupných informácií vtedy, keď je dôvod domnievať sa, že záväzok sa porušuje, alebo v prípade porušenia alebo odvolania záväzku, ak prešetrenie, ktoré viedlo k záväzku, nebolo ukončené.“

5. V článku 10 tohto nariadenia s názvom „Retroaktivita“ sa v ods. 5 stanovovalo:

„V prípadoch porušenia alebo zrušenia záväzkov možno vybrať konečné clo na tovar, ktorý bol prepustený do režimu voľného obehu, nie skôr ako 90 dní pred uplatnením predbežných opatrení za predpokladu, že dovozy boli zaregistrované v súlade s článkom 14 ods. 5 a že tento retroaktívny výber sa nevzťahuje na dovozy, ktoré sa uskutočnili pred porušením alebo zrušením záväzku.“

³ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/2146 zo 7. decembra 2016, ktorým sa v prípade dvoch vyvážajúcich výrobcov odvoláva prijatie záväzku podľa vykonávacieho rozhodnutia 2013/707/EÚ, ktorým sa potvrdzuje prijatie záväzku ponúknutého v súvislosti s antidumpingovým konaním a antisubvenčným konaním, ktoré sa týkajú dovozu fotovoltických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky na obdobie uplatňovania konečných opatrení (Ú. v. EÚ L 333, 2016, s. 4).

⁴ Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21.

6. Prijímanie antisubvenčných opatrení Úniou sa ku dňu vydania sporného nariadenia riadilo nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie⁵ (ďalej len „základné antisubvenčné nariadenie“).

7. Základné antisubvenčné nariadenie obsahuje ustanovenia o záväzkoch a retroaktívite v podstate v totožnom znení, ako majú príslušné ustanovenia základného antidumpingového nariadenia. Článok 13 ods. 1 prvý a druhý pododsek, článok 13 ods. 9 a 10, ako aj článok 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia tak konkrétne v podstate zodpovedajú článku 8 ods. 1 prvému a druhému pododsedu, článku 8 ods. 9 a 10, resp. článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia (na obe nariadenia sa ďalej spoločne odkazuje ako na „základné nariadenia“)⁶.

II. Skutkový stav a sporné nariadenie

8. Jiangsu je obchodná spoločnosť, ktorá vyrába fotovoltaické moduly na báze kryštalického kremíka v Číne a vyváža ich do Európskej únie.

9. Po uložení predbežného antidumpingového cla na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „predmetné výrobky“)⁷ prostredníctvom rozhodnutia 2013/423/EÚ z 2. augusta 2013⁸ Komisia prijala cenový záväzok (ďalej len „záväzok“), ktorý ponúkla čínska obchodná komora pre dovoz a vývoz strojov a elektronických výrobkov, okrem iného v mene spoločnosti Jiangsu.

10. Dňa 2. decembra 2013 Rada prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1238/2013⁹, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz predmetných výrobkov. V rovnaký deň Rada prijala aj vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1239/2013¹⁰, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz týchto výrobkov.

⁵ Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 55.

⁶ Okrem toho sa príslušné ustanovenia základných nariadení v podstate zhodujú s ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, a korigendum v Ú. v. EÚ L 44, 2016, s. 20), ktoré sa vzťahuje na dátum zavedenia predmetných antidumpingových ciel, a tiež nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 93), ktoré sa vzťahuje na dátum zavedenia predmetných vyrovnávacích ciel. Na účely preskúmania týchto odvolaní sa preto odkazuje, rovnako ako napadnutom rozsudku, na základné nariadenia, pokiaľ sa v nariadeniach č. 1225/2009 a 597/2009 nestanovuje inak, alebo pokiaľ to inak nevyžadujú okolnosti.

⁷ Pozri odkaz v bode 2 napadnutého rozsudku.

⁸ Rozhodnutie Komisie 2013/423/EÚ z 2. augusta 2013, ktorým sa prijíma záväzok ponúknutý v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 209, 2013, s. 26).

⁹ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1238/2013 z 2. decembra 2013 ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 1).

¹⁰ Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1239/2013, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 66).

11. Článok 3 ods. 2 písm. b) vykonávacieho nariadenia č. 1238/2013 a článok 2 ods. 2 písm. b) vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013 v rovnakom znení stanovujú, že:

„2. Colný dlh vzniká v čase prijatia vyhlásenia o prepustení do voľného obehu:

...

b) keď Komisia odvolá prijatie záväzku podľa [základných nariadení]¹¹ nariadením alebo rozhodnutím, ktorým sa odkazuje na príslušné transakcie, a vyhlási príslušné faktúry súvisiace so záväzkom za neplatné.“

12. Prostredníctvom vykonávacieho rozhodnutia 2013/707/EÚ zo 4. decembra 2013¹² Komisia potvrdila prijatie záväzku ponúknutého čínskymi vyvážajúcimi výrobcami.

13. Na základe článku 3 ods. 1 vykonávacieho nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 1 vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013 sa dovoz súvisiaci so záväzkom, na ktorý sa vzťahuje vykonávacie rozhodnutie 2013/707, oslobodzuje od antidumpingového a vyrovnávacieho cla zavedeného uvedenými nariadeniami.

14. Keďže však Komisia neskôr zistila porušenie záväzku spoločnosťou Jiangsu, prijala sporné nariadenie. V článku 1 tohto nariadenia Komisia odvolala prijatie záväzku okrem iného vo vzťahu k spoločnosti Jiangsu. V článku 2 ods. 1 rovnakého nariadenia Komisia vyhlásila faktúry súvisiace so záväzkom uvedený v prílohe I k tomuto nariadeniu za neplatné, pričom v odseku 2 rozhodla, že sa vyberie „antidumpingové a vyrovnávacie clo splatné v čase prijatia colného vyhlásenia na prepustenie do voľného obehu podľa článku 3 ods. 2 písm. b)... nariadenia... č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b)... nariadenia... č. 1239/2013“.

III. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

15. Jiangsu návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. februára 2017 podala žalobu o neplatnosť článku 2 sporného nariadenia. Táto žaloba bola založená na jedinom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia viacerých ustanovení základných nariadení, ktorého základom bola námietka nezákonnosti vznesená v súlade s článkom 277 ZFEÚ proti článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1239/2013.

16. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku najprv v bodoch 28 až 64 zamietol námietky, ktoré s podporou Rady vzniesla Komisia, pokiaľ išlo o prípustnosť žaloby, a tiež prípustnosť námietky nezákonnosti.

17. Následne v bodoch 65 až 160 napadnutého rozsudku Všeobecný súd z vecného hľadiska vyhovel jedinému žalobnému dôvodu a námietke nezákonnosti, ktoré uplatnila Jiangsu, a z tohto dôvodu zrušil článok 2 sporného rozhodnutia v časti týkajúcej sa spoločnosti Jiangsu.

¹¹ Pozri poznámku pod čiarou 6 vyššie.

¹² Vykonávacie rozhodnutie Komisie zo 4. decembra 2013, ktorým sa potvrdzuje prijatie záväzku ponúknutého v súvislosti s antidumpingovým konaním a antisubvenčným konaním, ktoré sa týkajú dovozu fotovoltických modulov na báze kryštálického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky na obdobie uplatňovania konečných opatrení (2013/707/EÚ) (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 214).

IV. Návrhy účastníkov konania

18. Odvolaním podaným vo veci C-439/20 P Komisia s podporou Rady navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vyhlásil žalobu na prvom stupni za neprípustnú, alebo subsidiárne zamietol žalobu na prvom stupni a uložil spoločnosti Jiangsu Seraphim povinnosť nahradiť trovy konania.

19. Odvolaním podaným vo veci C-441/20 P Rada s podporou Komisie navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, zamietol žalobu na prvom stupni a uložil spoločnosti Jiangsu Seraphim povinnosť nahradiť trovy konania, alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a vyhradil rozhodnutie o trovách prvostupňového a odvolacieho konania na neskôr.

20. Jiangsu navrhuje, aby Súdny dvor odvolania zamietol a uložil Komisii a Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

V. Analýza odvolaní

21. Na podporu svojho odvolania vo veci C-439/20 P uvádza Komisia štyri odvolacie dôvody. Tieto odvolacie dôvody sa do značnej miery prekrývajú s dvomi odvolacími dôvodmi, ktoré uviedla Rada na podporu svojho odvolania vo veci C-441/20 P. Obe odvolania je preto potrebné preskúmať spoločne.

A. O prvých odvolacích dôvodoch týkajúcich sa prípustnosti

22. Svojimi prvými odvolacími dôvodmi inštitúcie namietajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v rámci analýzy prípustnosti žaloby spoločnosti Jiangsu (prvá časť) a pri analýze relevantnosti námietky nezákonnosti, ktorú táto spoločnosť vznesla (druhá časť).

1. O prvej časti prvých odvolacích dôvodov týkajúcej sa aktívnej legitímácie Jiangsu a záujmu tejto spoločnosti na konaní

23. V prvej časti ich prvých odvolacích dôvodov inštitúcie spochybňujú analýzu Všeobecného súdu vo veci aktívnej legitímácie Jiangsu a záujmu tejto spoločnosti na konaní, pokiaľ ide o napadnuté ustanovenie sporného nariadenia, teda o článok 2 daného nariadenia.

a) O priamej dotknutosti

24. Inštitúcie Všeobecnému súdu predovšetkým vytýkajú, že sa v bodoch 37, 38, 44 a 45 napadnutého rozsudku viackrát dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že napadnuté ustanovenie sporného nariadenia sa v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ priamo týkali spoločnosti Jiangsu. Inštitúcie poukazujú na to, že colné vyhlásenia v súvislosti s výrobkami, vo vzťahu ku ktorým došlo prostredníctvom tohto nariadenia k vyhláseniu zodpovedajúcich faktúr za neplatné, nepodala Jiangsu ako vyvážajúci výrobca, ale prepojená dovážajúca spoločnosť Seraphim Solar System GmbH. Z tohto dôvodu je dlžníkom antidumpingového a vyrovnávacieho cla splatného v dôsledku vyhlásenia faktúr vyhotovených spoločnosťou Jiangsu za neplatné vyššie uvedená spoločnosť a nie Jiangsu. Vznik takéhoto colného dlhu predstavuje zmenu právneho stavu podľa článku 2 sporného nariadenia.

Z uvedeného vyplýva, že právne postavenie spoločnosti Jiangsu ako vyvážajúceho výrobcu sa na základe článku 2 sporného nariadenia nezmenilo a že táto spoločnosť preto nie je priamo dotknutá v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

25. V tomto ohľade z ustálenej judikatúry vyplýva, že požiadavka podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, podľa ktorej sa musí opatrenie, ktoré je predmetom žaloby, priamo týkať fyzickej osoby alebo právnickej osoby, si vyžaduje splnenie dvoch kumulatívnych podmienok, a to konkrétne po prvé, aby sporné opatrenie priamo ovplyvňovalo právne postavenie tejto osoby, a po druhé, aby neponechávalo žiaden priestor na voľnú úvahu jeho adresátom povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení.¹³

26. V prejednávanej veci napadla Jiangsu článok 2 sporného nariadenia v celom rozsahu. Ako je zrejmé z bodu 14 vyššie a ako poznamenal Všeobecný súd v bode 44 napadnutého rozsudku, Komisia v odseku 1 daného ustanovenia okrem iného vyhlásila neplatnosť platnosť faktúr zodpovedajúcich záväzku, ktoré vyhotovila Jiangsu v súvislosti s určitými konkrétnymi transakciami, a v odseku 2 nariadila výber konečného cla splatného za transakcie, ktorých sa tieto faktúry týkali. V uvedenom bode napadnutého rozsudku dospel Všeobecný súd k záveru, že ustanovenia napadnuté spoločnosťou Jiangsu mali týmto spôsobom priamy účinok na právne postavenie tejto spoločnosti.

27. V tejto súvislosti sa domnievam, že rozhodnutie, ktorým sa vyhlási neplatnosť faktúr vyhotovených konkrétnym subjektom, môže mať priamy účinok na jeho právne postavenie. Zrušením faktúry má totiž takéto opatrenie vplyv na zmluvný vzťah súvisiaci s konkrétnymi transakciami, ktorých sa zrušené faktúry týkajú, t. j. v prejednávanej veci vzťah medzi spoločnosťou Jiangsu a dovozcom, pričom toto zrušenie pravdepodobne ovplyvní aj vzťah medzi subjektom, ktorý faktúry vyhotovil, a daňovými orgánmi.¹⁴ Inštitúcie preto podľa môjho názoru nemôžu oprávnene tvrdiť, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že článok 2 sporného nariadenia sa, prinajmenšom v súvislosti s odsekom 1 tohto článku, priamo týkal spoločnosti Jiangsu.

28. Pokiaľ ide o odsek 2, je pravda, ako uviedli Inštitúcie, že colný dlh vyplývajúci z vyhlásenia faktúr za neplatné vznikol voči dovozcom, teda spoločnosti Seraphim Solar System GmbH, ktorá je vo vzťahu k spoločnosti Jiangsu samostatnou právnickou osobou, hoci je s uvedenou spoločnosťou prepojená. Za okolností, aké nastali v prejednávanej veci, však táto skutočnosť podľa môjho názoru nemôže zakladať neprípustnosť žaloby spoločnosti Jiangsu z dôvodu nedostatku priamej dotknutosti.

29. Vznik colného dlhu je totiž bezprostredným a priamym dôsledkom vyhlásenia predmetných faktúr za neplatné, t. j. zrušenia faktúr, ktoré je, ako vyplýva zo samotného sporného nariadenia¹⁵, nevyhnutným predpokladom vzniku takéhoto dlhu. Zrušenie faktúr za transakcie týkajúce sa záväzku a vznik colného dlhu v súvislosti s týmito transakciami preto predstavujú úzko súvisiace

¹³ Pozri okrem iného rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 69 a citovaná judikatúra).

¹⁴ Pozri, pokiaľ ide o príklady konaní pred súdmi Únie, ktoré sa týkali otázok súvisiacich s vyhlásením faktúr za neplatné, okrem iného rozsudok z 21. októbra 2021, Wilo Salmson France (C-80/20, EU:C:2021:870), alebo rozsudok z 2. októbra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849, najmä bod 21).

¹⁵ Pozri odôvodnenie 32 a *a contrario* poslednú vetu odôvodnenia 33 sporného nariadenia.

následky toho istého opatrenia, a tak ich oddelenie by bolo neprirodzené. Okrem toho colné dlhy sa špecificky týkajú konkrétnych transakcií, ktoré sú predmetom faktúr, a tak nutne ovplyvňujú tieto úkony, na ktorých sa Jiangsu zúčastňuje, teda aj právne postavenie tejto spoločnosti.

30. Z vyššie uvedených skutočností podľa môjho názoru vyplýva, že Všeobecný súd sa na rozdiel od tvrdenia inštitúcií vôbec nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že článok 2 sporného nariadenia sa priamo týkal spoločnosti Jiangsu.

b) O záujme na konaní

31. Dotknuté inštitúcie subsidiárne uvádzajú, že aj analýza Všeobecného súdu týkajúca sa záujmu spoločnosti Jiangsu na konaní vo veci napadnutia článku 2 sporného rozhodnutia je postihnutá vadou vyplývajúcou z nesprávneho právneho posúdenia.

32. V tomto smere Všeobecný súd v bode 47 napadnutého rozsudku konštatoval, že judikatúra implicitne, ale nevyhnutne uznáva prípustnosť žaloby vyvážajúceho výrobcu vo vzťahu k aktom, ktoré sa týkajú odvolania prijatia záväzku a ktorými sa zavádza konečné antidumpingové clo na výrobky, ktoré vyrába a vyváža na trh Únie.¹⁶ Všeobecný súd z toho vyvodil, že v podobnom prípade treba vyvážajúceho výrobcu rovnako považovať za osobu oprávnenú spochybníť uloženie uvedeného cla na výrobky, ktoré už vyviezol, a v prípade ktorých Komisia vyhlásila neplatnosť faktúr súvisiacich so záväzkom. Okrem toho v bode 48 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že napadnuté ustanovenia v rozsahu, v akom prispievajú k zvyšovaniu dovozných cien výrobkov spoločnosti Jiangsu, majú negatívne dôsledky na jej obchodné vzťahy s dovozcom predmetných výrobkov, ktoré môže žaloba v prípade úspechu odstrániť.

33. Inštitúcie uvádzajú, že pri tejto analýze došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Úvahy uvedené v bode 47 napadnutého rozsudku nie sú podľa ich názoru relevantné, keďže sa vzťahujú na aktívnu legitímáciu a vychádzajú z nesprávneho výkladu článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Analógia na základe judikatúry podľa tohto bodu je teda nesprávna, keďže sa nevzťahuje na situáciu, aká nastala v prejednávanej veci. Pojem záujem na konaní sa v bode 48 napadnutého rozsudku vykladá v rozpore s judikatúrou tak, ako keby bolo postačujúce preukázať len ekonomický prospech vyplývajúci z podanej žaloby, zatiaľ čo sa naopak vyžaduje zmena právneho postavenia žalobcu. Jiangsu spochybňuje tvrdenia inštitúcií.

34. V tomto zmysle z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal. Záujem na konaní musí existovať a byť skutočný, pričom sa nemôže týkať budúcej a hypotetickej situácie.¹⁷

35. Pokiaľ ide o prejednanú vec, odôvodnenie Všeobecného súdu v prejednávanej veci nie je bezchybné. Po prvé rozsah analógie, ktorú Všeobecný súd použil v bode 47 tohto rozsudku, sa totiž zdá pochybný. Konkrétne sa netýka požiadavky záujmu na konaní a jej relevantnosť sa vôbec neodôvodňuje. Okrem toho úvaha uvedená v bode 48 napadnutého rozsudku týkajúca sa

¹⁶ Všeobecný súd odkazuje na rozsudok z 9. septembra 2010, Usha Martin/Rada a Komisia (T-119/06, EU:T:2010:369), ktorý v odvolacom konaní potvrdil Súdny dvor rozsudkom z 22. novembra 2012 (Usha Martin/Rada a Komisia, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Pozri okrem iného rozsudky zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, body 55 a 56 a tam citovaná judikatúra), a z 27. marca 2019, Canadian Solar Emea a i./Rada (C-236/17 P, EU:C:2019:258, body 91 a 92 a tam citovaná judikatúra, ďalej len „rozsudok Canadian Solar“).

negatívnych dôsledkov na obchodné vzťahy medzi spoločnosťou Jiangsu a jej dovozcom sa samy osebe nezdájú byť dostatočným dôkazom toho, že zrušenie aktu by malo také pozitívne účinky na právne postavenie spoločnosti Jiangsu, ktoré by odôvodňovali záujem na konaní v podobe vymedzenej judikatúrou uvedenou v predchádzajúcom bode 34.

36. Napriek tomu zastávam názor, že tieto pochybenia nemajú viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku, pretože záver, podľa ktorého Jiangsu mala záujem na konaní s cieľom dosiahnuť zrušenie článku 2 sporného nariadenia, je správny.¹⁸

37. Ako sa už uviedlo v bode 26 vyššie, v prejednávanej veci Komisia prostredníctvom článku 2 sporného nariadenia jednak vyhlásila neplatnosť faktúr týkajúcich sa záväzku vyhotovených okrem iného spoločnosťou Jiangsu, jednak nariadila výber konečného cla splatného za transakcie, ktoré boli predmetom týchto faktúr.

38. Za týchto okolností by zrušenie uvedeného ustanovenia sporného nariadenia viedlo k odstráneniu vyhlásenia neplatnosti faktúr vyhotovených spoločnosťou Jiangsu, čo by malo právne následky v zmysle judikatúry uvedenej v bode 34 vyššie. Odstránenie právnych následkov vyplývajúcich z vyhlásenia neplatnosti faktúr pre Jiangsu, konkrétne v rámci zmluvných vzťahov týkajúcich sa transakcií, na ktoré sa zrušené faktúry vzťahujú, predstavuje prospech, ktorý by Jiangsu získala v prípade úspechu jej žaloby. Predmetné vyhlásenie neplatnosti by následne viedlo k neplatnosti príkazu vybrať konečné clo splatné v súvislosti s transakciami, ktorých sa dané faktúry týkali, t. j. transakciami, v rámci ktorých Jiangsu, ako sa už uviedlo v bode 29 vyššie, vystupovala ako predávajúca. Z týchto úvah podľa môjho názoru vyplýva, že Jiangsu mala záujem na konaní o zrušenie napadnutého ustanovenia sporného nariadenia. Na základe uvedeného je zrejmé, že aj túto výhradu dotknutých inštitúcií treba odmietnuť.

2. O druhej časti prvých odvolacích dôvodov týkajúcej sa prípustnosti a relevantnosti námietky nezákonnosti vznesenej spoločnosťou Jiangsu

39. Druhá časť prvých odvolacích dôvodov inštitúcií smeruje proti analýze Všeobecného súdu uvedenej v bodoch 57 až 64 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd konštatoval prípustnosť námietky nezákonnosti vznesenej spoločnosťou Jiangsu v súlade s článkom 277 ZFEÚ proti článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1239/2013 (ďalej len spoločne „ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti“).

40. V nadväznosti na túto analýzu dospel Všeobecný súd k záveru, že pri neexistencii záujmu na konaní vo vzťahu k predmetným ustanoveniam nebolo možné konštatovať, že Jiangsu ich bola oprávnená napadnúť podľa článku 263 ZFEÚ bezprostredne po ich prijatí, a preto ich táto spoločnosť mohla napadnúť v rámci námietky nezákonnosti na základe článku 277 ZFEÚ.¹⁹

¹⁸ Z judikatúry totiž vyplýva, že ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu zdá byť dôvodná z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemá za následok zrušenie tohto rozsudku a je potrebné nahradiť odôvodnenie. Pozri okrem iného rozsudok z 11. mája 2017, Dyson/Komisia (C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 55 a tam citovaná judikatúra).

¹⁹ Pozri bod 64 napadnutého rozsudku.

41. Inštitúcie zastávajú názor, že analýza Všeobecného súdu je postihnutá viacerými vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia a je najmä v rozpore s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudkov Solar World a Canadian Solar²⁰. Komisia tiež spochybňuje relevantnosť námietky nezákonnosti.

42. V tejto súvislosti treba predovšetkým pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je článok 277 ZFEÚ vyjadrením všeobecnej zásady, ktorá zaručuje každému účastníkovi konania, aby s cieľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia, ktoré sa ho priamo a individuálne týka, napadol platnosť predchádzajúcich aktov inštitúcií predstavujúcich právny základ napadnutého rozhodnutia, pokiaľ takáto osoba nemá podľa článku 263 ZFEÚ právo podať žalobu proti takýmto aktom, ktorých dôsledky preto znáša bez možnosti navrhnuť ich zrušenie.²¹ Náprava prostredníctvom námietky nezákonnosti je možná len vtedy, ak nie sú dostupné iné prostriedky nápravy.²² Zo znenia samotného článku 277 ZFEÚ okrem toho vyplýva, že prípadné úspešné uplatnenie takejto námietky vedie len k incidenčnému konštatovaniu nezákonnosti daného aktu a k následnej neuplatniteľnosti ustanovení vyhlásených za nezákonné len medzi účastníkmi konania, teda nie k ich zrušeniu.²³

43. Na úvod tiež považujem za vhodné pripomenúť, že v rozsudku SolarWorld Súdny dvor rozhodol, že článok 2 nariadenia č. 1239/2013 predstavuje ustanovenie, ktoré nemožno oddeliť od zvyšku uvedeného nariadenia, pričom zrušenie tohto ustanovenia by nevyhnutne ovplyvnilo podstatu tohto nariadenia.²⁴ S ohľadom na takéto konštatovanie Súdny dvor potvrdil uznesenie Všeobecného súdu, ktorý vyhlásil za neprípustnú žalobu o neplatnosť zameranú len na predmetné ustanovenie a nie daného nariadenia v celom rozsahu. Súdny dvor vychádza z ustálenej judikatúry, podľa ktorej čiastočné zrušenie aktu Únie je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu.²⁵ V rozsudku Canadian Solar Súdny dvor v podstate rozšíril tieto úvahy na článok 3 nariadenia č. 1238/2013.²⁶

44. Za týchto okolností je potrebné predovšetkým preskúmať, či je záver Všeobecného súdu, podľa ktorého Jiangsu nemala záujem na konaní proti ustanoveniam, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, postihnutý vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia, tak, ako na to poukazujú inštitúcie.

45. V tomto smere poznamenávam, že v bodoch 61 a 62 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že v deň prijatia predmetných ustanovení zostávala otázka, či sa budú uplatňovať na Jiangsu, čisto hypotetická. Všeobecný súd ďalej uviedol, že záujem predmetnej spoločnosti na

²⁰ Rozsudok z 9. novembra 2017, SolarWorld/Rada (C-205/16 P, EU:C:2017:840, ďalej len „rozsudok SolarWorld“), a rozsudok Canadian Solar Emea, už citovaný v poznámke pod čiarou 17 vyššie.

²¹ Pozri rozsudok zo 6. marca 1979, Simmenthal/Komisia (92/78, EU:C:1979:53, bod 39), a ostatný rozsudok zo 17. decembra 2020, BP/FRA (C-601/19 P, neuvyverejnený, EU:C:2020:1048, bod 26 a citovaná judikatúra).

²² Pozri okrem iného rozsudok z 15. februára 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 37), ako aj ďalšiu judikatúru citovanú v bode 56 napadnutého rozsudku.

²³ Pokiaľ ide o nevyhnutné rozdiely medzi účinkami incidenčného konštatovania nezákonnosti a zrušujúcim rozsudkom, pozri príslušné úvahy uvedené na s. 195 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Trabucchi v spojených veciach Kortner a i./Rada a i. (15/73 až 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 až 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 a 135/73 až 137/73, neuvyverejnené, EU:C:1973:164).

²⁴ Pozri body 44, 55 a 57 rozsudku SolarWorld. Konkrétne Súdny dvor v bode 46 tohto rozsudku uviedol, že normotvorca Únie prijatím tohto nariadenia zaviedol opatrenia na ochranu obchodu predstavujúce jeden celok alebo jeden „balík“. Uvedené nariadenie totiž ukladá dve odlišné a doplňujúce sa opatrenia, ktorými sa má dosiahnuť spoločný výsledok, a to odstránenie škodlivých účinkov čínskych subvencií, týkajúcich sa dotknutých výrobkov, pre výrobné odvetvie Únie, pri zachovaní záujmov tohto výrobného odvetvia.

²⁵ Pozri bod 38 rozsudku SolarWorld a tam citovanú judikatúru.

²⁶ Pozri bod 64 rozsudku Canadian Solar.

konaní vo vzťahu k uvedeným ustanoveniam sa nemohol zakladať len na možnosti, že Komisia jej adresuje odvolanie prijatia záväzkov, po ktorom nasleduje vyhlásenie neplatnosti súvisiacich faktúr.

46. Tieto úvahy Všeobecného súdu sú podľa môjho názoru správne. V čase prijatia nariadení č. 1238/2013 a 1239/2013 bolo totiž uplatnenie ustanovení, ktorých sa námietka nezákonnosti týka – a ktoré, ako sa uviedlo v bode 11 vyššie, upravovali vznik colného dlhu v prípade, že by Komisia odvolala prijatie záväzku nariadením alebo rozhodnutím vzťahujúcim sa na konkrétne transakcie a vyhlásila by príslušné faktúry súvisiace so záväzkom za neplatné – čisto teoretické a záviselo od skutočnosti – teda od konštatovania porušenia záväzku – ktorá ešte nenastala a nastať nemusela.

47. Úvahy Všeobecného súdu sú preto v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej záujem žalobcu na konaní musí existovať a trvať, nemôže sa týkať budúcej a hypotetickej situácie a musí vzhľadom na predmet žaloby existovať v okamihu jej podania, inak je neprípustná.²⁷ Napokon treba tiež poznamenať, že inštitúcie vo svojich odvolaniach v skutočnosti nespochybňujú predmetné úvahy Všeobecného súdu uvedené v citovaných bodoch napadnutého rozsudku.

48. Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vychádzal z predpokladu, že pri neexistencii konštatovania vo veci porušenia záväzku nemala Jiangsu v čase prijatia dvoch vyššie uvedených nariadení a v nasledujúcom období, kedy ich mohla napadnúť, záujem na konaní proti ustanoveniam, ktorých sa týka námietka nezákonnosti.

49. Po druhé inštitúcie uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nevyhlásil námietku nezákonnosti za neprípustnú, keďže z dôvodu neoddeliteľnosti ustanovení, ktorých sa táto námietka týka, od ostatných častí nariadení č. 1238/2013 a 1239/2013 mohla Jiangsu so zreteľom na rozsudky SolarWorld a Canadian Solar napadnúť uvedené nariadenia v celom rozsahu a danom rámci namietať nezákonnosť akéhokoľvek ustanovenia týchto nariadení. Vzhľadom na to, že Jiangsu v príslušnej lehote predmetné nariadenia nenapadla, prišla o možnosť vzniesť námietku nezákonnosti.

50. V tomto zmysle však poznamenávam, že bez ohľadu na otázku oddeliteľnosti dotknutých ustanovení od ostatných častí príslušných nariadení, z úvah uvedených v bodoch 45 až 47 vyplýva, že aj keby Jiangsu nariadenia č. 1238/2013 a 1239/2013 v celom rozsahu včas napadla, v každom prípade by nemala záujem na konaní vo veci spochybnenia ustanovení, ktorých sa týka námietka nezákonnosti.

51. Z judikatúry totiž vyplýva, že zásady uvedené v bode 47 vyššie, ktoré sa týkajú nutnej existencie, trvania a nehypotetickej povahy záujmu na konaní, sa vzťahujú aj na jednotlivé žalobné dôvody.²⁸ S ohľadom na úvahy Všeobecného súdu, na ktoré sa odkazuje v bode 45 vyššie, Jiangsu nemohla z dôvodu nedostatku záujmu na konaní spochybniť dotknuté ustanovenia ani v prípade

²⁷ Pozri okrem iného rozsudky zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 56), a Canadian Solar (body 91 a 92 a tam citovaná judikatúra).

²⁸ Práve v rozsudku Canadian Solar Súdny dvor rozhodol, že žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu nedostatku právneho záujmu na konaní, pokiaľ aj za predpokladu, že by bol dôvodný, zrušenie napadnutého aktu na základe tohto žalobného dôvodu nemohlo poskytnúť odvolateľke zadosťučinenie. Pozri bod 93 uvedeného rozsudku a tam citovanú judikatúru.

podania žaloby proti nariadeniam č. 1238/2013 a 1239/2013 v celom rozsahu. Inštitúcie preto nemôžu namietat, že Všeobecný súd sa v tejto súvislosti dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

52. V nadväznosti na uvedené je však po tretie potrebné preskúmať tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol o prípustnosti námietky nezákonnosti, keďže z dôvodu neoddeliteľnosti ustanovení, ktorých sa námietka nezákonnosti týka, od ostatných častí nariadení č. 1238/2013 a 1239/2013, ktorú Súdny dvor uznal v rozsudkoch *SolarWorld* a *Canadian Solar*, Jiangsu nemohla vzniesť takúto námietku len vo vzťahu k ustanoveniam, ktorých sa predmetná námietka týka, ale mala ju uplatniť voči uvedeným nariadeniam v celom rozsahu.

53. Komisia vychádza pri tomto tvrdení z predpokladu, že na oblasť námietky nezákonnosti podľa článku 277 ZFEÚ možno preniesť zásadu vyjadrenú v judikatúre týkajúcej sa žaloby o neplatnosť v zmysle článku 263 ZFEÚ, na ktorú sa odkazuje v bode 43 vyššie a podľa ktorej je čiastočné zrušenie aktu Únie možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu.²⁹ Z uvedeného podľa Komisie vyplýva, že námietka nezákonnosti vznesená výlučne voči ustanoveniam, ktoré nie sú oddeliteľné od ostatných častí daného aktu, nie je prípustná.

54. Bez ohľadu na otázku oddeliteľnosti dotknutých ustanovení od ostatných častí príslušných nariadení, ktorá je medzi účastníkmi konania sporná,³⁰ nie som vôbec presvedčený o správnosti takéhoto predpokladu.

55. Hlavným dôvodom, z ktorého vychádza judikatúra, podľa ktorej je čiastočné zrušenie právneho aktu Únie možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné, je v skutočnosti požiadavka predísť tomu, aby čiastočné zrušenie aktu požadované žalobcom spôsobilo zmenu podstaty tohto aktu.³¹ Uvedené by totiž znamenalo zmenu daného aktu presahujúcu právomoci súdu Únie v rámci konania týkajúceho sa žaloby o neplatnosť a tiež by išlo o rozhodnutie *ultra petita*.³²

56. Táto úvaha sa však nevzťahuje na námietku nezákonnosti. Ako sa totiž konštatuje v bode 42 vyššie, v rámci takéhoto prostriedku súdnej nápravy sa možno domáhať len neuplatniteľnosti aktu, ktorý sa incidenčne napáda, nie však jeho zrušenia.³³ Jednoduché incidenčné konštatovanie nezákonnosti ustanovení, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, a z toho vyplývajúca neuplatniteľnosť ustanovení vyhlásených za nezákonné, a to *inter partes* v prebiehajúcom konaní, má len deklaratórny a nie konštitutívny charakter. Takéto incidenčné konštatovanie preto nemôže viesť k zmene podstaty aktu, ktorá by bola porovnateľná so zmenou, aká by nastala v prípade vyhlásenia neplatnosti týchto ustanovení.

²⁹ Pozri rozsudok *SolarWorld*, bod 38 a tam citovanú judikatúru.

³⁰ Jiangsu zdôrazňuje, že rozsudky *SolarWorld* a *Canadian Solar* sa vzťahovali všeobecne na články 2 a 3 nariadenia č. 1238/2013, resp. nariadenia č. 1239/2013, a nie konkrétne na ustanovenia odseku 2 týchto článkov, ktoré možno v každom prípade oddeliť od ostatných častí príslušného článku. Inštitúcie spochybňujú takýto výklad dotknutých ustanovení.

³¹ Pozri v tomto zmysle okrem iného rozsudky zo 16. februára 2022, Maďarsko/Parlament a Rada (C-156/21, EU:C:2022:97, bod 293 a citovaná judikatúra), ako aj *Solar World*, bod 38 a citovanú judikatúru.

³² Pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 1972, *Jamet/Komisia* (37/71, EU:C:1972:57, body 11 a 12), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci *Španielsko/Rada* (C-442/04, EU:C:2008:58, bod 83).

³³ Pozri v tejto súvislosti popri poznámke pod čiarou 23 vyššie aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci *Španielsko/Rada* (C-442/04, EU:C:2008:58, bod 83).

57. Ak by sa preto napríklad v prejednávanej veci aj pripustilo, že ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, nie sú oddeliteľné od ostatných častí aktu, incidenčné konštatovanie ich nezákonnosti Všeobecným súdom v bode 158 napadnutého rozsudku a následné rozhodnutie o ich neuplatniteľnosti voči spoločnosti Jiangsu nevedli k podstatnej zmene nariadení č. 1238/2013 a 1239/2013. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie a záver Súdneho dvora v rozsudkoch SolarWorld a Canadian Solar, podľa ktorých by sa zrušenie predmetných ustanovení nevyhnutne dotklo podstaty uvedených nariadení, sa na tento prípad nevzťahujú.

58. Zo všetkých týchto skutočností je podľa môjho názoru zrejmé, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol o prípustnosti námietky nezákonnosti vznesenej spoločnosťou Jiangsu, hoci ju táto spoločnosť neuplatnila voči nariadeniam č. 1238/2013 a 1239/2013 v celom rozsahu.

59. Po štvrté ďalej Komisia uviedla, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bode 63 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, majú všeobecný charakter. Podľa názoru Komisie sa však tieto ustanovenia vzťahujú len na podniky, ktoré ponúkli záväzky, a z tohto dôvodu ide o individuálne rozhodnutia týkajúce sa takýchto podnikov.

60. V tomto smere zo znenia článku 277 ZFEÚ vyplýva, že prostriedok nápravy spočívajúci v námietke nezákonnosti sa uplatňuje v konaniach, ktorých predmetom je „všeobecne záväzný právny akt“. Dôsledkom uvedeného je preto negatívne vymedzenie právnych aktov, proti ktorým je takýto prostriedok nápravy prípustný, s vylúčením individuálnych právnych aktov, voči ktorým mohol žalobca podať žalobu o neplatnosť podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Cieľom uvedenej podmienky je zabrániť možnosti použiť námietku nezákonnosti na účely obchádzania podmienok prípustnosti žaloby o neplatnosť, teda spochybneniu zákonnosti právneho aktu nad rámec podmienok stanovených v článku 263 ZFEÚ.

61. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je akt všeobecne záväzný, ak sa uplatňuje na objektívne určené situácie a vyvoláva právne účinky voči všeobecne a abstraktne vymedzeným kategóriám osôb.³⁴

62. Domnievam sa, že to nie je prípad ustanovení, ktorých sa týka námietka nezákonnosti. Ako totiž výslovne vyplýva z odsekov 1 oboch predmetných článkov, tieto ustanovenia sa neuplatňujú voči všeobecne a abstraktne vymedzeným kategóriám osôb, ale výlučne voči spoločnostiam, „od ktorých Komisia prijala záväzky a ktorých názvy sú uvedené v prílohe k vykonávaciemu rozhodnutiu 2013/707/EÚ“.

63. Súhlasím preto s námietkou Komisie, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dotknuté ustanovenia kvalifikoval v bode 63 napadnutého rozsudku ako ustanovenia všeobecnej povahy.

64. Napriek tomu sa domnievam, že v tak špecifickom prípade, o aký ide v prejednávanej veci, treba hospodárskemu subjektu, ako je Jiangsu, ktorá, ako je zrejmé z bodov 45 až 47 a 50 vyššie, nemôže napadnúť predmetné ustanovenia na základe žaloby podanej v zmysle článku 263 ZFEÚ, zaručiť možnosť incidenčne spochybníť zákonnosť uvedených ustanovení,

³⁴ Pozri rozsudok zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia a Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Ferracci, (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 29 a citovaná judikatúra).

65. Cieľom všeobecnej zásady, na ktorú odkazuje judikatúra uvedená v bode 42 vyššie a ktorú vyjadruje článok 277 ZFEÚ, je totiž zaručiť každému účastníkovi konania právo napadnúť na účely dosiahnutia zrušenia aktu, ktorý sa ho priamo a osobne týka, platnosť predchádzajúcich právnych aktov inštitúcií, ktoré predstavujú právny základ napadnutého aktu v prípade, že tento účastník konania nemal právo podať proti takýmto aktom, ktorých dôsledky znáša bez možnosti domáhať sa ich zrušenia, žalobu na základe článku 263 ZFEÚ. Túto všeobecnú zásadu je podľa môjho názoru potrebné uplatniť v prípade, aký nastal v prejednávanej veci, tak, ako sa opisuje v predchádzajúcom bode. Z uvedeného vyplýva, že napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu uvedenému v bode 63 vyššie je záver Všeobecného súdu, pokiaľ ide o možnosť spoločnosti Jiangsu incidenčne napadnúť zákonnosť ustanovení, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, podľa môjho názoru správny.

66. Napokon po piate tiež Komisia uvádza, aj v tomto prípade subsidiárne, že jediný žalobný dôvod, ktorý v prvostupňovom konaní uplatnila Jiangsu, nie je relevantný, pretože sa zameriava na ustanovenia, ktoré nie sú právnym základom sporného nariadenia. Základom predmetného nariadenia sú totiž článok 8 základného antidumpingového nariadenia a článok 13 základného antisubvenčného nariadenia. Okrem toho inštitúcie uvádzajú, že Všeobecný súd nesprávne vykladal jediný žalobný dôvod spoločnosti Jiangsu v tom zmysle, že táto spoločnosť ním poukazuje na to, že sporné nariadenie je v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami základných nariadení, aj keď takýto dôvod sa v uvedenej žalobe neuvádza. Všeobecný súd preto rozhodol *ultra petita*.

67. Tieto tvrdenia treba odmietnuť. Ako vyplýva z analýzy textu žaloby, jediný žalobný dôvod uplatnený spoločnosťou Jiangsu pred Všeobecným súdom výslovne vychádza z porušenia článku 8 ods. 1, 9 a 10 a článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, resp. článku 13 ods. 1, 9 a 10 a článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia, a to v súvislosti s námietkou nezákonnosti vznesenou voči článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1239/2013. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nevykladal žalobu spoločnosti Jiangsu nesprávne a nerozhodol *ultra petita*. Pokiaľ ide o irelevantný charakter námietky nezákonnosti, poznamenávam, že jediný žalobný dôvod týkajúci sa porušenia uvedených príslušných ustanovení základných nariadení sa s predmetnou námietkou skutočne do istej miery prekrýva. Úspech jediného žalobného dôvodu v konaní pred súdom by už totiž sám osebe viedol k zrušeniu sporného nariadenia. Vyššie uvedené príslušné ustanovenia základných nariadení a ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, v každom prípade na jednej strane úzko súvisia v tom zmysle, že – z pohľadu inštitúcií, ktorého opodstatnenosť Jiangsu spochybňuje – ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, predstavujú vykonanie príslušných ustanovení základných nariadení, pričom ide o vykonanie, ktoré je konkrétne vyjadrené v spornom nariadení. Za týchto okolností je preto jednoznačné, že Jiangsu vzniesla námietku nezákonnosti voči takýmto ustanoveniam. Na druhej strane je rovnako nepochybné, že jednoduché incidenčné konštatovanie nezákonnosti ustanovení nariadení č. 1238/2013 a 1239/2013, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, v dôsledku porušenia vyššie uvedených ustanovení základných nariadení by viedlo k vyhláseniu neplatnosti sporného nariadenia vo vzťahu k spoločnosti Jiangsu. Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že uvedená námietka nie je irelevantná.

68. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že prvé odvolacie dôvody uvedené inštitúciami treba zamietnuť.

B. O odvolacích dôvodoch týkajúcich sa veci samej

69. Prostredníctvom druhého, tretieho a štvrtého odvolacieho dôvodu Komisie a druhého odvolacieho dôvodu Rady inštitúcie vecne spochybujú úvahu, ktorá viedla Všeobecný súd k zrušeniu článku 2 sporného nariadenia vo vzťahu k spoločnosti Jiangsu. Tieto odvolacie dôvody možno rozdeliť do dvoch častí.

1. O odvolacích dôvodoch týkajúcich sa porušenia základných nariadení

70. Druhý a tretí odvolací dôvod Komisie a prvá časť druhého odvolacieho dôvodu Rady sa zameriavajú na časť napadnutého rozsudku (body 115 až 152), v ktorej Všeobecný súd dospel k záveru, že základné nariadenia nepredstavujú dostatočný právny základ na účel prijatia článku 2 sporného nariadenia.

a) Napadnutý rozsudok

71. Všeobecný súd v bodoch 115 až 118 napadnutého rozsudku uviedol, že na situáciu v prejednávanej veci sa nevzťahovali ani ustanovenia článku 8 ods. 10 základného antidumpingového nariadenia, resp. článku 13 ods. 10 základného antisubvenčného nariadenia, ani ustanovenia článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, resp. článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia.

72. Všeobecný súd rozhodol, že uvedené ustanovenia ako jediné v základných nariadeniach upravujú otázku ukladania antidumpingového a ansubvenčného cla v priebehu času, ktoré by bolo splatné v prípade neexistencie záväzku, ku ktorého porušeniu alebo odvolaniu medzitým došlo, a že situácia v prejednávanej veci nezodpovedala nijakému z prípadov, ktoré sa v tejto súvislosti výslovne stanovujú v základných nariadeniach. Za týchto okolností bolo potrebné posúdiť, či na prijatie článku 2 sporného nariadenia neexistoval iný právny základ.³⁵

73. Všeobecný súd ďalej rozhodol, že zo systematiky a z cieľov základných nariadení vyplýva jednak zámer normotvorcu zaviesť právnu úpravu postupov použiteľných na vyvodenie dôsledkov vyplývajúcich z odvolania prijatia záväzku Komisiou, jednak skutočnosť, že tento svoj zámer normotvorca realizoval prostredníctvom vyššie uvedených (dvoch dvojíc) ustanovení, na ktoré sa odkazuje v bode 71 vyššie. Všeobecný súd z tohto dôvodu vylúčil iný právny základ v rámci ustanovení základných nariadení v súvislosti s právomocou inštitúcií Únie vyžadovať v rámci vykonávania základných nariadení, aby dotknuté spoločnosti zaplatili všetky clá splatné za transakcie zahrnuté vo faktúrach zodpovedajúcich príslušnému záväzku, ktoré boli medzitým vyhlásené za neplatné.³⁶

74. Konkrétne v bode 138 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vylúčil možnosť vyvodiť takúto právomoc zo znenia článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia a z článku 13 ods. 9 základného antisubvenčného nariadenia, v súlade s ktorými sa clá uplatňujú automaticky v nadväznosti na odvolanie prijatia záväzkov. Toto automatické uplatnenie sa podľa Všeobecného súdu stanovuje výlučne v medziach výslovne určených ustanoveniami základných

³⁵ Pozri body 119 a 130 napadnutého rozsudku.

³⁶ Pozri body 132 až 137 napadnutého rozsudku.

nariadení, na ktoré sa odkazuje v bode 71 vyššie. V nasledujúcich bodoch 139 až 151 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol ostatné tvrdenia prednesené dotknutými inštitúciami.

b) Argumentácia účastníkov konania

75. Inštitúcie spochybňujú výklad príslušných ustanovení základných nariadení poskytnutý Všeobecným súdom a záver, podľa ktorého tieto nariadenia neobsahujú právny základ na účel výberu cla pri dovoze uskutočnenom v rozpore so záväzkom pred jeho formálnym odvolaním. Všeobecný súd konkrétne úplne prehliadol zmeny v systéme záväzkov vyplývajúce zo zmien zavedených prostredníctvom nariadenia č. 461/2004³⁷.

76. Po prvé³⁸ inštitúcie Všeobecnému súdu vytykajú, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v časti, v ktorej v prejednávanej veci klasifikoval výber cla pri uvedenom dovoze ako výber s „retroaktívnym účinkom“. Všeobecný súd túto údajnú retroaktivitu nijako neodôvodnil. Takáto domnienka je tiež v rozpore s pojmom retroaktivita, tak, ako ho vykladá judikatúra,³⁹ pričom predstavuje porušenie článku 10 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia a článku 16 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia.

77. Po druhé Komisia s podporou Rady⁴⁰ namieta, že napadnutý rozsudok je postihnutý vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s výkladom článku 8 ods. 1, 9 a 10 a článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, ako aj článku 13 ods. 1, 9 a 10 a článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia. Tieto ustanovenia základných nariadení, ako vyplývajú zo zmien antidumpingovej právnej úpravy zavedených nariadením č. 461/2004, poskytujú dostatočný právny základ na účel výberu dovozných ciel v prípade zistenia porušenia záväzku.

78. Jiangsu tieto odvolacie dôvody spochybňuje. Po prvé sporné nariadenie ukladá clo retroaktívne, čím prekračuje rámec povolený základnými nariadeniami. Všeobecný súd preto dospel ku správneému záveru, že tieto nariadenia nepredstavujú dostatočný právny základ na účel prijatia ustanovení sporného nariadenia.

79. Po druhé v prípade porušenia podmienok záväzku z článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia, resp. z článku 13 ods. 9 základného antisubvenčného nariadenia vyplýva, že clá, ktoré sa neuplatňovali ako následok prijatia záväzku, sa uplatňujú automaticky na dovoz uskutočnený odo dňa odvolania záväzku, a nie na skorší dovoz. Ako konštatoval Všeobecný súd, Jiangsu zastáva názor, že mimo procesných hraníc podľa ustanovení uvedených v bode 71 vyššie nemožno v systéme vytvorenom základnými nariadeniami ukladať clo za porušenie záväzkov s retroaktívnym účinkom. Právo Únie vôbec neopravňuje Komisiu na to, aby vyhlásila neplatnosť faktúr a nariadila colným orgánom vybrať clo retroaktívne z predchádzajúceho dovozu prepusteného do voľného obehu bez registrácie a uloženia predbežného cla. Výlučným cieľom zmien zavedených v roku 2004 bolo podľa spoločnosti Jiangsu jednak umožniť odvolanie

³⁷ Nariadenie Rady z 8. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, a nariadenie (ES) č. 2026/97 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 77, 2004, s. 12; Mím. vyd. 11/010, s. 150).

³⁸ Pozri druhý odvolací dôvod Komisie a prvú časť druhého odvolacieho dôvodu Rady, ktoré smerujú proti bodom 119, 129 až 132, 138, 140 až 147 a 151 napadnutého rozsudku.

³⁹ Inštitúcie sa odvolávajú na rozsudky z 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, bod 78), a z 19. júna 2019, C & J Clark International (C-612/16, neuvverejnený, EU:C:2019:508, body 52 až 58).

⁴⁰ Pozri tretí odvolací dôvod vo veci C-439/20 smerujúci proti bodom 119, 130 až 138, 140 až 147 a 151 napadnutého rozsudku.

záväzku a uplatnenie cla prostredníctvom jediného právneho aktu, čím sa skončilo so zaťažujúcim dvojakým konaním, ktoré sa uplatňovalo predtým vrátane povinnej účasti Komisie aj Rady, jednak stanoviť povinné lehoty na ukončenie prešetrovania údajného porušenia záväzkov.

c) *Právna analýza*

80. Na úvod treba pripomenúť, že v rámci systému záväzkov vytvoreného článkom 8 základného antidumpingového nariadenia a článkom 13 základného antisubvenčného nariadenia je z odseku 1 týchto článkov zrejme, že pokiaľ sa predbežne potvrdzujúcim zistením stanovila existencia dumpingu, resp. subvencie a ujmy, Komisia môže prijať ponuky záväzkov predložené vývozcom, ak je presvedčená, že príslušný škodlivý účinok sa týmto odstráni.⁴¹

81. Účinky prijatia záväzkov sa výslovne upravujú v druhom pododseku uvedených ustanovení. V takom prípade a za predpokladu, že takéto záväzky sú platné, sa predbežné clo uložené Komisiou alebo prípadne konečné clo *nevzťahuje* na príslušné dovozy dotknutého výrobku vyrábaného spoločnosťami, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Komisie, ktorým sa prijímajú záväzky.⁴²

82. V odseku 9 vyššie uvedených článkov základných nariadení sa upravujú prípady porušenia alebo odvolania záväzkov akoukoľvek stranou záväzku alebo odvolania prijatia záväzku Komisiou. Podľa týchto ustanovení Komisia v uvedených prípadoch prijatie záväzku odvolá a (*automaticky*) *sa uplatňuje*⁴³ predbežné (antidumpingové alebo vyrovnávacie) clo alebo, tak, ako v prípade, o ktorý ide v prejednávanej veci, *konečné clo uložené* Komisiou.

83. Tieto ustanovenia základných nariadení v ich súčasnej podobe sú výsledkom reformy vykonanej uvedeným nariadením č. 461/2004.

84. Ústredná otázka v prejednávaných veciach sa týka presného rozsahu účinkov odvolania prijatia záväzku Komisiou, konkrétne v prípade porušenia záväzku podnikom, ktorý sa takto zaviazal. Táto otázka si vyžaduje vysvetliť význam ustanovení uvedených v článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 9 základného antisubvenčného nariadenia, podľa ktorých sa konečné (antidumpingové a vyrovnávacie) clo uložené Komisiou v uvedenom prípade „uplatňuje“ automaticky. Cieľom vysvetlenia významu predmetných ustanovení je určiť, či sa po takomto odvolaní už uložené konečné clo uplatní od jeho uloženia na dovoz vývozcu súvisiaci s porušeným záväzkom, ktorý sa realizoval od uloženia konečného cla (tvrdenie dotknutých inštitúcií), alebo len na dovoz uskutočnený po formálnom odvolaní záväzku (tvrdenie spoločnosti Jiangsu, ktoré si osvojil Všeobecný súd).

85. Táto otázka má zásadný vplyv na napadnuté ustanovenie sporného nariadenia, teda na článok 2, pretože v prípade, ak by sa konečné antidumpingové a vyrovnávacie clo uplatňovalo jedine do budúcnosti, ako uvádza Jiangsu, teda len na dovoz uskutočnený po odvolaní prijatia záväzku Komisiou, táto inštitúcia by nemohla vyhlásiť neplatnosť faktúr súvisiacich so záväzkom a týkajúcich sa dovozu, ktorý predchádzal odvolaniu, a vzhľadom na neexistenciu príslušného právneho základu by nemohla nariadiť výber antidumpingového a vyrovnávacieho cla, tak, ako sa stanovilo v nariadeniach č. 1238/2013 a 1239/2013.

⁴¹ Záväzok sa preto v zásade prijíma pred uložením konečného antidumpingového alebo vyrovnávacieho cla.

⁴² Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

⁴³ V skutočnosti sa príslovka „automaticky“ používa len v článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia.

86. Za týchto okolností je preto potrebný konkrétny výklad ustanovení článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 9 základného antisubvenčného nariadenia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je na účely výkladu určitého ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou.⁴⁴ Aj vývoj ustanovenia práva Únie môže obsahovať relevantné prvky na jeho výklad.⁴⁵

87. Gramatický výklad dotknutých ustanovení neumožňuje presvedčivo zodpovedať ústrednú otázku uvedenú v bode 84 vyššie, t. j. či sa po odvolaní prijatia záväzku uplatní konečné clo od jeho uloženia alebo sa uplatní iba na dovoz nasledujúci po odvolaní. V predmetných ustanoveniach sa totiž len stanovuje, že clo sa (automaticky) uplatní, a to bez ďalšieho spresnenia.

88. Spoločný gramatický výklad ustanovení článku 9 ods. 4 (podľa ktorého Komisia „uloží“ konečné clo), článku 8 ods. 1 druhého pododseku (podľa ktorého za predpokladu, že takéto záväzky sú platné, sa konečné clá „nevzťahujú“ na príslušné dovozy) a tiež článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia (podľa ktorého v prípade odvolania prijatia záväzku sa clo „automaticky... uplatňuje“) sa však zdá byť v plnej miere zlučiteľný s výkladom, podľa ktorého sa uplatňovanie pôvodne „uloženého“ konečného cla v dôsledku prijatia záväzku prerušuje („sa nevzťahujú“). V prípade odvolania prijatia záväzku z dôvodu jeho porušenia už nie je takéto prerušenie opodstatnené vo vzťahu k dovozu súvisiacemu s daným porušením, na ktorý sa preto automaticky uplatní už uložené clo, ktorého uplatňovanie sa prerušilo. Rovnaká úvaha platí pre zodpovedajúce ustanovenia základného antisubvenčného nariadenia.

89. Ďalej je vhodné sa stručne pozastaviť nad vývojom uvedených ustanovení, o ktorom viedli účastníci konania obsiahlu diskusiu. Ako sa už uviedlo, znenia ustanovení uvedených v článku 8 ods. 1 a 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 1 a 9 základného antisubvenčného nariadenia, ktoré je relevantné v prejednávanych spojených veciach, sú výsledkom reformy vykonanej prostredníctvom nariadenia č. 461/2004.

90. V tejto súvislosti je významné odôvodnenie 18 nariadenia č. 461/2004, ktoré obsahuje relevantné výkladové prvky týkajúce sa ustanovení zavedených týmto nariadením a následne potvrdených v neskorších zneniach základných nariadení.⁴⁶

91. Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že cieľom danej reformy bolo zjednodušiť komplikovaný postup, ktorý v prípade odvolania prijatia záväzku vyžadoval prijatie dvoch právnych aktov, jedného aktu Komisie (odvolanie) a druhého aktu Rady (uloženie cla).

⁴⁴ Pozri okrem iného rozsudok z 2. decembra 2021, Komisia a GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-884/19 P a C-888/19 P, EU:C:2021:973, bod 70 a citovaná judikatúra).

⁴⁵ Pozri ostatný rozsudok z 2. júna 2022, SR (Náklady na preklad v občianskoprávnom konaní) (C-196/21, EU:C:2022:427, bod 33 a citovaná judikatúra).

⁴⁶ V tomto odôvodnení sa uvádza, že „článkom 8 ods. 9 [predtým účinného] základného antidumpingového nariadenia sa okrem iného ustanovuje, že v prípade odvolania záväzkov ľubovoľnou stranou sa konečné clo uloží v súlade s článkom 9 na základe skutočností potvrdených v súvislosti s prešetrovaním, ktoré viedlo k týmto záväzkom. Toto ustanovenie viedlo k časovo náročnému dvojitému konaniu, ktoré pozostávalo z rozhodnutia Komisie o odvolaní prijatia záväzku, ako aj nariadenia Rady o opätovnom uložení cla. S prihliadnutím na to, že toto ustanovenie neponecháva Rade žiadnu voľnosť konania s ohľadom na uloženie cla, ktoré má byť uložené po porušení alebo stiahnutí záväzku, alebo s ohľadom na jeho výšku, považuje sa za vhodné, aby sa ustanovenia v článku 8 odseky 1, 5 a 9 upravili, s cieľom objasniť zodpovednosť Komisie a povoliť odvolanie záväzku a uplatnenie cla jediným právnym aktom“. Z tohto dôvodu považujem za nesprávne odmietnutie relevantného charakteru tohto odôvodnenia Všeobecným súdom v bode 144 napadnutého rozsudku.

92. Po starostlivom oboznámení sa s týmto odôvodnením je však zrejmé, že reforma v skutočnosti viedla k podstatnej zmene. Kým v predchádzajúcom režime nasledovalo po odvolaní prijatia záväzku „opätovné uloženie“ cla Radou, v rámci režimu zriadeného reformou už colná povinnosť existuje, pričom na základe nového aktu Komisie sa príslušné clo len uplatňuje. Z uvedeného vyplýva, že kým v predchádzajúcom režime bolo jednoznačné, že clo – ktoré bolo potrebné uložiť, teda v čase odvolania prijatia záväzku neexistovalo – nebolo objektívne možné uplatniť na dovoz uskutočnený pred príslušným odvolaním (keďže sa ani neuložilo), v režime zriadenom reformou to už neplatí. V režime zriadenom reformou už colná povinnosť existuje, pričom po odvolaní prijatia záväzku sa na základe uvedeného jediného aktu takéto clo len uplatňuje.

93. Z uvedeného vyplýva, že vývoj dotknutých ustanovení sa zdá byť nielen zlučiteľný s výkladom týchto ustanovení uvedeným v bode 88 vyššie, ale podľa všetkého dokonca svedčí v prospech takéhoto výkladu.

94. Pokiaľ ide o analýzu kontextu, ktorého sú dotknuté ustanovenia súčasťou, v rámci uvažovania Všeobecného súdu zohral tento kontext zásadnú úlohu. Všeobecný súd totiž v napadnutom rozsudku vychádzal pri svojom závere o tom, že základné nariadenia neobsahujú právny základ na účel prijatia článku 2 sporného nariadenia, v podstate z konštatovania, že otázka nastolená v prejednávanej veci – teda podľa jeho názoru „uloženie antidumpingového a antisubvenčného cla... ktoré by bolo potrebné zaplatiť v prípade neexistencie medzicasom porušeného alebo odvolaného záväzku“ – sa riadi výlučne ustanoveniami základných nariadení uvedenými v bode 71 vyššie, t. j. článkom 8 ods. 10 a článkom 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia a článkom 13 ods. 10 a článkom 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia.⁴⁷ Na takomto základe následne Všeobecný súd v bode 138 napadnutého rozsudku odmietol výklad dotknutých ustanovení uvedený v bode 88 vyššie.

95. Odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd uviedol v tejto súvislosti, však podľa mňa nie je presvedčivé.

96. V tomto smere predovšetkým poznamenávam, že záver, ku ktorému Všeobecný súd dospel, nemá podľa môjho názoru oporu v odôvodneniach základných nariadení, na ktoré sa odkazuje v bodoch 133 až 136 napadnutého rozsudku. V prvom rade, ako správne uviedla Komisia, tieto odôvodnenia sa nemôžu vzťahovať na zmeny zavedené reformou uskutočnenou nariadením č. 461/2004, keďže boli súčasťou základných nariadení už pred touto reformou. Časti z nich naopak odkazujú na ustanovenia uvedené v bode 94 vyššie, pričom poskytujú kľúč k ich výkladu.

97. Pokiaľ ide o článok 8 ods. 10 základného antidumpingového nariadenia, resp. zodpovedajúci článok 13 ods. 10 základného antisubvenčného nariadenia, ako vyplýva z odôvodnenia 14, resp. z odôvodnenia 12 základných nariadení, jednoznačne sa uplatňujú v dvoch prípadoch: v prípade „podozrenia z porušovania“ alebo „ak je ďalšie prešetrovanie potrebné na doplnenie zistení“. Tieto ustanovenia umožňujú v takýchto prípadoch uložiť predbežné clo. Na rozdiel od rozhodnutia Všeobecného súdu neupravujú retroaktívne uplatnenie antidumpingového a antisubvenčného cla, ktoré by bolo potrebné zaplatiť v prípade neexistencie medzicasom porušeného alebo odvolaného záväzku.⁴⁸ Ide jednoducho o ustanovenia, ktoré vo dvoch uvedených prípadoch umožňujú uložiť predbežné opatrenia, ktoré by bolo možné označiť za „preventívne“. Dôkazom toho, že uvedené ustanovenia neupravujú retroaktívne uplatnenie cla, je skutočnosť, že nie sú súčasťou článkov predmetných nariadení venovaných retroaktivite, teda

⁴⁷ Pozri body 130, 137 a 141 napadnutého rozsudku.

⁴⁸ Pozri bod 130 napadnutého rozsudku.

článku 10 základného antidumpingového nariadenia a článku 16 základného antisubvenčného nariadenia. Z uvedeného na rozdiel od záveru Všeobecného súdu vyplýva, že týmito ustanoveniami nemožno realizovať „zámer normotvorcu prijať právne predpisy, pokiaľ ide o postupy, ktoré možno použiť na účely vyvodenia dôsledkov odvolania prijatia záväzku“⁴⁹.

98. Naproti tomu ustanovenia článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, resp. zodpovedajúceho článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia výslovne upravujú retroaktívne uplatnenie cla v prípade porušenia alebo odvolania záväzku. Tieto ustanovenia umožňujú vo výnimočných prípadoch a v prípade porušenia alebo zrušenia záväzkov retroaktívne uplatniť konečné clo na dovoz uskutočnený pred uložením predbežného cla, a to s limitom 90 dní a za predpokladu, že takýto dovoz bol zaregistrovaný. Predmetné ustanovenia preto umožňujú, aby sa výnimočne a v dôsledku porušenia alebo odvolania záväzku vybralo konečné clo nielen pred jeho uložením, ale omnoho skôr, dokonca 90 dní pred uplatneným *predbežného cla*. Z uvedeného je zrejmé, že predmetné ustanovenia nielen nebránia výkladu článku 8 ods. 1 a 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 1 a 9 základného antisubvenčného nariadenia, na ktorý sa odkazuje v bode 88 vyššie, ale podľa všetkého dokonca svedčia v prospech takéhoto výkladu. V prípade porušenia alebo odvolania záväzku totiž umožňujú retroaktívne uplatniť konečné clo, a to z časového hľadiska výrazne skôr, než dôjde k jeho uloženiu. Zo systematického hľadiska z toho vyplýva, že vyššie uvedené odseky 1 a 9 by sa *a fortiori* mali vykladať v tom zmysle, že v prípade porušenia záväzku treba konečné clo považovať za uplatniteľné už od jeho uloženia.

99. Z predchádzajúcich úvah je zrejmé, že výklad článku 8 ods. 10 a článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, resp. článku 13 ods. 10 a článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia uvedený v bodoch 130, 137, 138, 141 a 144 napadnutého rozsudku je postihnutý vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia.

100. Argument, ktorý je rozhodujúci na to, aby som sa priklonil k takému výkladu článku 8 ods. 1 a 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 1 a 9 základného antisubvenčného nariadenia, na aký sa odkazuje v bode 88 vyššie, má však teleologickú povahu.

101. Domnievam sa, že výklad dotknutých ustanovení navrhovaný spoločnosťou Jiangsu a osvojený Všeobecným súdom vedie k strate potrebného účinku systému záväzkov stanoveného základnými nariadeniami, keďže vo vzťahu k zaväzujúcim sa podnikom podstatným spôsobom znižuje hospodárske dôsledky v prípade porušenia záväzkov. V danom prípade by dotknuté podniky znášali dôsledky výlučne *ex nunc* a nie vo vzťahu k minulosti. Takýto výklad podstatne zmierňuje odrádzajúci účinok, ktorý by negatívne dôsledky porušenia záväzkov mali prinášať pre podniky, ktoré ich ponúkajú, teda výrazne znižuje ich motiváciu tieto záväzky plniť. Aký záujem môže mať podnik na plnení záväzkov, pokiaľ si je vedomý, že ich prípadné porušenie preň v každom prípade nepovedie k dôsledkom vo vzťahu k minulosti?

102. Z tohto dôvodu nesúhlasím s tvrdením Všeobecného súdu v bode 151 napadnutého rozsudku, kde si osvojil argumentáciu spoločnosti Jiangsu,⁵⁰ podľa ktorej je zrušenie záväzku samo osebe dostatočnou sankciou za jeho porušenie. Súhlasím naopak s Komisiou, pokiaľ ide o jej tvrdenie, že vyvážajúci výrobca a dovozca si boli v prejednávanej veci plne vedomí porušenia, a preto neexistuje dôvod poskytovať im ochranu pred uložením cla.

⁴⁹ Pozri bod 137 napadnutého rozsudku.

⁵⁰ Pozri bod 151 napadnutého rozsudku, v ktorom sa odkazuje na bod 125 tohto rozsudku.

103. Judikatúra napokon jasne poukázala jednak na skutočnosť, že hlavným cieľom ustanovení základných nariadení týkajúcich sa záväzkov je zaručiť odstránenie škodlivých účinkov dumpingu pre výrobné odvetvie Únie, jednak na to, že tento cieľ spočíva v zásade v povinnosti spolupráce vývozcu, ako aj dozoru nad správnou realizáciou záväzku ponúknutého týmto vývozcom v rámci vzťahu dôvery, na ktorom sa zakladá prijatie takéhoto záväzku Komisiou.⁵¹

104. Výklad ustanovení základných nariadení, ktorý tým, že značne zmierňuje dôsledky porušenia prevzatého záväzku, podstatne znižuje motiváciu plniť ponúknutý záväzok a spolupracovať v rámci vzťahu dôvery s Komisiou, je preto podľa mňa nezlučiteľný s vyššie uvedenou judikatúrou.

105. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností podľa môjho názoru vyplýva, že ustanovenia článku 8 ods. 1 druhého pododseku a článku 8 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 1 druhého pododseku a článku 13 ods. 9 základného antisubvenčného nariadenia treba vykladať v tom zmysle, že konečné antidumpingové alebo vyrovnávacie clo uložené podľa článku 9 ods. 4 základného antidumpingového nariadenia, resp. podľa článku 15 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia, sa v dôsledku prijatia záväzku Komisiou prerušuje vo vzťahu k dovozu zodpovedajúcemu tomuto záväzku. V prípade, ak Komisia toto prijatie odvolá z dôvodu porušenia záväzku, nie je takéto prerušenie vo vzťahu k dovozu, ktorého sa porušenie týka, viac opodstatnené, a preto sa na tento dovoz automaticky uplatňuje už uložené clo, ktorého uplatňovanie sa prerušilo. Z toho vyplýva, že odvolanie prijatia záväzku v dôsledku jeho porušenia vedie k automatickému uplatneniu konečného cla, ktoré sa pôvodne uložilo na dovoz zodpovedajúci porušenému záväzku, a tak konečné antidumpingové a vyrovnávacie clo súvisiace s týmto dovozom sa automaticky stáva splatným od jeho uloženia.

106. Tento výklad sa podľa môjho názoru nespochybňuje tvrdením spoločnosti Jiangsu, podľa ktorého by sa v prípade jeho potvrdenia umožnil výber konečného cla po zrušení záväzku od okamihu uloženia cla nielen pri porušení záväzku príslušným podnikom, ale aj vtedy, ak sa Komisia v rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorú jej priznáva judikatúra, rozhodne odvolá záväzok z iných dôvodov, ako napríklad v prípade, keď prestane byť vykonateľný, alebo dokonca v prípade, že by ponúknutý záväzok chcel vziať späť vyvážajúci výrobca.

107. V tejto súvislosti poznamenávam, že napriek tomu, že, ako vyplýva z judikatúry,⁵² Komisia má voľnú úvahu na účely určenia, či je potrebné prijatie záväzku odvolať, alebo nie, z rovnakej judikatúry je zrejmé, že túto voľnú úvahu treba uplatniť v súlade so zásadou proporcionality. To znamená, že (negatívne) dôsledky výkonu tejto voľnej úvahy musia byť primerané záujmu, pre ktorý sa príslušná diskrečná právomoc vykonáva. Ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 101 až 104 vyššie, v prejednávanej veci je primerané vyberať konečné clo pri dovoze súvisiacom s porušeným záväzkom v dôsledku jeho porušenia podnikom, ktorý ho ponúkol, od okamihu uloženia tohto cla.

108. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností na záver predovšetkým vyplýva, že so zreteľom na výklad navrhnutý v bode 105 vyššie, po odvolaní prijatia záväzku ponúknutého spoločnosťou Jiangsu, a to v dôsledku jeho porušenia, v prejednávanej veci nedošlo k retroaktívnemu uplatneniu konečného antidumpingového a vyrovnávacieho cla. Z uvedeného je zrejmé, že body 129 až 132, 138 a 141 napadnutého rozsudku sú postihnuté vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia a druhému odvolaciemu dôvodu Komisie a prvej časti druhého odvolacieho dôvodu Rady treba vyhovieť.

⁵¹ Pozri v súvislosti s článkom 8 základného antidumpingového nariadenia rozsudok z 22. novembra 2012, Usha Martin/Rada a Komisia (C-552/10 P, EU:C:2012:736, bod 36 vo vzťahu k bodu 24).

⁵² Pozri rozsudok z 22. novembra 2012, Usha Martin/Rada a Komisia (C-552/10 P, EU:C:2012:736, bod 32).

109. Po druhé je napadnutý rozsudok postihnutý vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s výkladom článku 8 ods. 1, 9 a 10 a článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, ako aj článku 13 ods. 1, 9 a 10 a článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia, a preto treba vyhovieť aj tretiemu odvolaciemu dôvodu Komisie.

2. O odvolacích dôvodoch týkajúcich sa námietky nezákonnosti

110. Prostredníctvom štvrtého odvolacieho dôvodu Komisie a druhej časti druhého odvolacieho dôvodu Rady inštitúcie napádajú body 153 až 158 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd vyhovel námietke nezákonnosti, ktorú Jiangsu vzniesla voči článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1239/2013, pričom tieto ustanovenia vyhlásil za neuplatniteľné na prejednávajúcu vec. Konkrétne v bode 157 uvedeného rozsudku Všeobecný súd vychádzal pri vyhovení predmetnej námietke z dvoch tvrdení odkazujúcich na odôvodnenie uvedené v bodoch 128 až 140 napadnutého rozsudku.

111. Pri prvom tvrdení vychádzal Všeobecný súd z predpokladu, že ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, nepatria medzi prípady uvedené v ustanoveniach, na ktoré sa odkazuje v bode 94 vyššie a ktoré výlučným spôsobom upravujú ukladanie antidumpingového a antisubvenčného cla, ktoré by bolo splatné v prípade neexistencie záväzku, ktorý by bol medzitým porušený alebo odvolaný. V tomto zmysle však z bodov 95 až 99 vyššie vyplýva, že Všeobecný súd sa pri uvedenej analýze dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Takáto analýza preto nemôže byť základom námietky nezákonnosti. Z rovnakých dôvodov treba odmietnuť aj druhé tvrdenie uvedené v tom istom bode napadnutého rozsudku, ktoré vychádza z celkovej systematiky základných nariadení. Aj základom tohto tvrdenia je predtým vykonaná analýza Všeobecného súdu, ktorá je postihnutá vadami vyplývajúcimi z nesprávneho právneho posúdenia.

112. V súlade s tvrdením Komisie sa naopak domnievam, že oprávnenie prijať ustanovenia, ktorých sa týka námietka nezákonnosti, je súčasťou rozsahu právomoci špecifikovať v nariadení, ktorým sa ukladá antidumpingové alebo vyrovnávacie clo, „ostatné kritériá“ súvisiace s výberom tohto cla, a to v zmysle článku 14 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, ako aj článku 24 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia, tak, ako ich vykladá judikatúra.⁵³

113. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že štvrtému odvolaciemu dôvodu Komisie a druhej časti druhého odvolacieho dôvodu Rady treba vyhovieť, a preto treba napadnutý rozsudok zrušiť v plnom rozsahu.

VI. O žalobe

114. Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

115. Domnievam sa, že takáto situácia nastala v prejednávanej veci. Zo všetkých uvedených úvah a najmä z výkladu článku 8 ods. 1 a 9 základného antidumpingového nariadenia a článku 13 ods. 1 a 9 základného antisubvenčného nariadenia, ktorý som navrhol v bode 105 vyššie, totiž vyplýva, že

⁵³ Pozri v súvislosti s článkom 14 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia rozsudok z 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, body 57 až 60).

jediný žalobný dôvod spoločnosti Jiangsu týkajúci sa porušenia článku 8 ods. 1, 9 a 10 a článku 10 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, resp. článku 13 ods. 1, 9 a 10 a článku 16 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia, ktorého základom bola námietka nezákonnosti vznesená voči článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1238/2013 a článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1239/2013, treba, na rozdiel od záveru Všeobecného súdu, zamietnuť.

VII. O trovách

116. Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý sa na konanie o odvolaní použije na základe článku 184 ods. 1 tohto poriadku, Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Za týchto okolností a vzhľadom na to, že Komisia a Rada podali návrh uložiť spoločnosti Jiangsu povinnosť nahradiť trovy konania, navrhujem, aby Súdny dvor uložil tejto spoločnosti ako účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii a Rade v prvostupňovom konaní a v tomto odvolacom konaní.

VIII. Návrh

117. S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

- rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 8. júla 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Komisia (T-110/17, EU:T:2020:315), sa zrušuje,
- žaloba spoločnosti Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, podaná na Všeobecný súd vo veci T-110/17, sa zamietá,
- spoločnosti Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd sa ukladá povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii a Rade Európskej únie v prvostupňovom a odvolacom konaní.